

Drugie czytanie – z pierwszego listu Piotra Apostola 2, 4-9

Zbliżając się do Tego, który jest żywym kamieniem, odrzuconym wprawdzie przez ludzi, ale u Boga wybranym i drogocennym, wy również, niby żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowa świątynia, by stanowić święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa. To bowiem zawiera się w Piśmie: Oto kładę na Syjonie kamień węgielny, wybrany, drogocenny, a kto wierzy w niego, na pewno nie zostanie zawiedziony. Wam zatem, którzy wierzycie, cześć! Dla tych zaś, co nie wierzą, właśnie ten kamień, który odrzucili budowniczowie, stał się głowicą węgła i kamieniem upadku, i skałą zgorszenia. Ci, nieposłuszni słowu, upadają, do czego zresztą są przeznaczeni. Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem [Bogu] na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła.

– W języku hebrajskim używa się tego samego czasownika w słowach « budować dom » i « zakładać rodzinę » czy « tworzyć stowarzyszenie ». Prorocy Starego Testamentu używali słownictwa związanego z budowlą, gdy mówili o życiu społecznym.

* Izajasz porównał Królestwo Jerozolimy do źle prowadzonego placu budowy. Znajdował się na nim wspaniały blok kamienia, który mógłby stać się kamieniem węgielnym, jednak architekci woleli użyć kamieni mniej solidnych, gorszej jakości... W ten sposób, Izajasz oskarżał władzę o porzucenie dobrych i zdrowych wartości dla fałszywych.

«Zbliżając się do Tego, który jest żywym kamieniem, odrzuconym wprawdzie przez ludzi, ale u Boga wybranym i drogocennym, wy również, niby żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowa świątynia»

- Z czasem, zaczęto używać określenia « kamień węgielny » mówiąc o Mesjaszu, który przejmie i odnowi Boży plac budowy.... Piotr rozwija tę myśl pisząc, że Jezus jest najcenniejszym kamieniem, umieszczonym przez Boga w samym środku budowli...i każdy jest zaproszony, by stać się jednym z kamieni tej budowli... Ci, którzy zostają wszczępieni w Chrystusa poprzez Chrztę Święty, mogą stać się ścianami nośnymi tej samej budowli...
- Piotr tłumaczy, że od chwili Chrztu Świętego zostajemy włączeni do budowy duchowej świątyni.

« wy również, niby żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowa świątynia, by stanowić święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa. »

- Od początku historii biblijnej, człowiek stopniowo odkrywał kim jest Bóg i składał Mu ofiary. Narod wybrany odkrył prawdziwe Oblicze Boga i uczył się żyć w Przymierzu z Nim. Dzięki nauce proroków poznawał, że najbardziej godną Bogu ofiarą jest miłość i służba braciom, a nie składanie zwierząt w ofierze.

- W Starym Testamencie, Świątynia Jerozolimska była widzialnym znakiem, widzialnym miejscem obecności Boga. Czasy Nowego Testamentu pokazują, że od śmierci i

zmartwychwstania Jezusa, tym widzialnym miejscem Jego obecności jest Kościół Chrystusowy.

«Dla tych zaś, co nie wierzą, właśnie ten kamień, który odrzucili budowniczy, stał się głowicą węgła i kamieniem upadku, i skałą zgorszenia. Ci, nieposłuszni słowu, upadają, do czego zresztą są przeznaczeni.»

– Słowa « są przeznaczeni » nie oznaczają tu predestynacji, bowiem każdy człowiek jest wolny i sam podejmuje decyzje : Bóg go do niczego nie zmusza.

– Piotr rozróżnia tu ludzi na tych, którzy wierzą w Chrystusa i na tych, którzy odmawiają tej wiary. Ostatnie zdanie wyraża tu wyłącznie konsekwencje wyboru tych, którzy odrzucają Jezusa.

* *«Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwić się będą.» (Lk 2,34)*

- Symeon, wypowiadając te słowa, zapowiada konsekwencje nadejścia Jezusa : Jego obecność, dla jednych stała się okazją do nawrócenia, a inni zamknęli dla Niego swe serca i powolili, by stali się zatwardziać...

« Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła. »

* Obrzędowi Chrztu Świętego towarzyszą słowa modlitwy: « Bóg wszechmogący, Ojciec, naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który uwolnił cię od grzechu i odrodził z wody i Ducha Świętego, On sam namaszcza cię krzyżem zbawienia, abyś włączony(a) do ludu Bożego, wytrwał(a) w jedności z Chrystusem Kapłanem, Prorokiem i Królem na życie wieczne. »

- Jezus jest prawdziwym Kapłanem, Prorokiem i Królem, a my poprzez chrzest zostaliśmy w Niego wszczępieni, otrzymaliśmy nowe obywatelstwo...ludu Bożego. : *« Jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem [Bogu] na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła. »*

Ewangelia - według Świętego Jana 14, 1-12

Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie! W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. Znaście drogę, dokąd Ja idę». Odezwał się do Niego Tomasz: «Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?» Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie. Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mojego Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście». Rzekł do Niego Filip: «Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy». Odpowiedział mu Jezus: «Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: "Pokaż nam Ojca?" Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie. Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych dzieł. Wierzcie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeżeli zaś nie - wierzcie przynajmniej ze względu na same dzieła! Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, owszem, i większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca.

« Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie! »

- Jezus wypowiada te słowa między ostatnią wieczerzą a swą śmiercią i zmartwychwstaniem.
- Nadzieja może się opierać wyłącznie na wierze.
- Dla słuchaczy Jezusa, wcale nie jest oczywiste, że jest On Synem Bożym i że mogą Mu zaufać tak samo jak Bogu Stworzycielowi. Chwilę później Jezus tłumaczy: **« Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca. (...) Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie »**

«Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. »

- Dla Żydów, dobrze znających teksty Starego Testamentu, oczywistym jest, że Jezus identyfikuje się tu z Bogiem.

« Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie. »

- Jezus tłumaczy tu, że jest Bogiem ale inną osobą niż Ojciec.
- Jezus jest drogą do Ojca...

« A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. »

* «... ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy terażniejsze, ani przyszłe, ani Moce, ani co wysokie, ani co głębokie, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. « (Rz 8, 38-39)

« Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, owszem, i większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca. «

- To znaczy, że uczniowie Jezusa są włączeni w dzieło wyzwolenia ludzkości z wszelkiej formy niewoli, fizycznej czy moralnej.
- W języku biblijnym słowo «dzieło» nie oznacza tylko «cuda». W Starym Testamencie jest użyte zawsze w odniesieniu do dzieła wyzwolenia narodu wybranego.